

Опет смо били у ситуацији, по ко зна који пут, да тумачимо шта је немачки амбасадор у Београду рекао, односно шта је мислио када је изјавио „да Немачка жели да Србија не блокира столицу Косова у УН”. Додуше, његова екселенција Хајнц Вилхелм је додао да је ту тему покренуо премијер Србије Ивица Дачић, што је на неки начин и тачно. Уследила је права лавина наших објашњења и контраобјашњења, при чему ми је сада тужно да читам изјаве неких мојих познаника и пријатеља који су раније били опозиција, а сада су на власти, и који се сада утркују да растумаче нама наивнима како Немац није мислио оно што је изјавио. Зато и предлажем да наша влада хитно отвори канцеларију за тумачење изјава немачког амбасадора у Београду, можда и британског. За разлику од америчког који је сада осетно уздржан, чак је скоро и директно охрабрио власт да уклони споменик припадницима ОВПМБ у Прешеву. Једно истурено одељење те канцеларије могло би да буде у Бриселу, да на месту догађаја одмах имамо демантије разних европских комесара „да то што каже немачка екселенција нису и ставови ЕУ”. Па да нам онда неко објасни какав је то став ЕУ ако нема немачке сагласности. На крају је и немачка екселенција рекла „да је у медијима криво пренесена његова изјава”, да би неколико дана касније у интервју за „Политику” устврдио „како Србија и не може да блокира пријем Косова у УН”.

После свега дошле су наше изјаве „како не треба бежати од разговора о свему, и уколико дође до свеобухватног решења за Косово и Метохију, може се разговарати и о столицу Косова у УН”. А шта је то „свеобухватно решење за Косово и Метохију”, то би ваљда требало да пише и у платформи и у резолуцији о Косову. Ако је по важећем Уставу Србије Косово још део Србије, шта је онда „свеобухватно решење”? Ако је „свеобухватно решење” подела Косова, да север припадне Србији, а остатак Косова да буде независна држава призната и од Београда, онда ту јасно повуците „црвену линију”. Та прича о томе да Србија никада неће признати независност Косова већ је толико отрцана да постаје смешна, јер Србија сваки дан све више признаје независно Косово. Шта ћемо рећи ако Косово добије међународни позивни телефонски број 383? Да је то због бољег живота грађана Косова. Срби на северу Косова не мисле тако, њима такав бољи живот не треба, доказују то протестима већ дуже време. У реду, чинимо то вероватно због бољег живота грађана Косова, Албанаца. У томе и јесте величина наше државе. Све радимо за добробит наших грађана на Косову. Од којих се њих најмање 93 одсто и не осећају нашим грађанима, они и не признају државу Србију.

Понекад заиста помислим да нас наши политичари третирају као политичке наивце. Продају нам маглу у једном правом маратону идолатрије које нисмо ни свесни. Српско политичко друштво данас је без икакве моралне вертикале, готово потпуно згњечено. Ми главињамо без политичке концепције поводом питања Косова, уништили смо категорије политичке, интелектуалне и моралне одговорности, потпуним потчињавањем интересима ЕУ и шамарањем наших интереса од те исте ЕУ. Као да смо сви постали заблесављени и не видимо оно што се простим оком види. Причамо о неком нашем јединственом положају између Истока и Запада? За шта је тај положај? Јесмо ли од тог положаја направили националну каријеру? Нисмо. Знамо ли то да урадимо? Не знамо.

Целокупна наша спољна политика састоји се у томе да не постоји озбиљна сопствена спољна политика. Јер она се диктира из Брисела. И код опозиције и код власти постоји општа завера ћутања о главним полугама моћи државе. Домаћи тајкуни, у чијим су кућама врата опточена златом, слободно шетају државом и смеју нам се у лице. Само од лоповлука и масовних крађа на разним нивоима, да су та дела законски и санкционисана, ова је земља могла да има врло кредибилну војску. Уместо тога причамо како морамо да испоштујемо све оно што је претходна власт потписала око Косова да би нова власт могла да има кредибилитет. Где то пише? Да ли су те ствари уопште ишле на одобрење у парламент? Нису. Стара власт је могла да потпише и отуђење и Санџака и Војводине. Бројни су примери у међународном праву да нова власт неке државе одустане од нечега што је претходна власт потписала. Посебно ако то још није било и ратификовано у парламенту. Својевремено је Вашингтон одустао од потписаног уговора о антибалистичкој одбрани са Москвом. Наравно, ми нисмо Америка, али хришћанска филозофија подметања и другог образа не важи у данашњем свету.

Господо, ако желите да сачувате Косово, као део територије Србије, онда се то не ради тако. Ако се бојите наталитета Албанаца у будућој Србији са Косовом, онда се то ради тако. Ако желите поделу Косова онда то реците и за то залегните јединствено и свим моћима државе и друштва. Не можете да сачувате своју земљу ако нисте спремни да умрете за њу. Не може се поразити народ спреман да умре за своје циљеве ако ви нисте спремни на исто...

(Политика)